

עפ"ת 31289/08/16 - ליטל אקדסמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 31289-08-16 אקדסמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
המבקשת	ליטל אקדסמן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, כפי שהושת על המבקשת בגזר דין שניתן על ידי בית משפט השלום לתעבורה, במסגרת פל"א 4889-11-14 (כב' הש' ל' שלזינגר שמאי).

רקע וטענות הצדדים

1. המבקשת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. נגזרו על המבקשת עונשי פסילת רישיונה למשך 3 שנים, בניכוי פסילה מנהלית, מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסכום של 2,500 ₪. בית משפט השלום קבע כי בתאריך 29.10.14 בסמוך לשעה 00:55, נהגה המבקשת ברכב פרטי בכביש 412 ובבדיקת אוויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 950 מק"ג.

2. המבקשת מדגישה כי סיכויי הערעור "טובים ביותר" ומוסיפה כי האירוע מושא הדיון התרחש בשנת 2014 ומאז היא אוחזת ברישיון הנהיגה למעט בתקופת הפסילה המנהלית. המבקשת סבורה כי לציבור לא ייגרם כל נזק אם יעוכב רכיב הפסילה עד למועד ההכרעה בערעור, בעוד שהנזק שייגרם לה, אם תדחה בקשתה, יהא בלתי הפיך.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, אין מקום לחרוג מהכלל לפיו יש להתחיל לרצות עונש מסוג זה שהושת על המבקשת באופן מיידי. המשיבה סבורה כי בית המשפט קמא התייחס לכל טענותיה של המבקשת וכי סיכויי הערעור "קלושים". עוד הודגש כי מדובר בעונש שפגיעתו במבקשת נמוכה בהרבה מעונש של מאסר בפועל ותקופת הפסילה שומטת את הטענה לפיה אם לא יעוכב העונש יסוכל הדיון בערעור. המשיבה הפנתה אף לעברה התעבורתי של המבקשת, המחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתה 10 הרשעות קודמות מסוג ברירת משפט. מחציתן בגין שימוש בטלפון בזמן נהיגה והיתרה בגין נהיגה באור אדום, במהירות מופרזת, ללא חגורת בטיחות ותוך אי ציות לתמרור.

4. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים חזרה המבקשת על טענותיה, תוך הדגשה כי רישיונה נדרש לצרכי עבודתה בפיקוח העירוני. המשיבה שבה וטענה כי אין בנימוקי המבקשת כדי להטות את הכף לעבר עיכוב הביצוע המבוקש. ניסיון לא מחייב להביא את הצדדים לכדי הסכמות לא צלח ושניהם הגישו אסמכתאות והשלמת טיעון בתימוכין בעמדתם.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובאסמכתאות שהוצגו והתרשמתי ממכלול נסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי אין מקום לסטות מן הכלל לפיו יש להעדיף את האינטרס הציבורי, המשתקף באכיפה מיידית של עונש הפסילה.

6. אמות המידה לבחינת בקשה לעיכוב ביצועו של גזר דין, נקבעו בע"פ 111/99 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (7.6.00) (להלן: "**הלכת שוורץ**"). הכלל העקרוני הוא ביצוע מיידי של גזר הדין, תוך הותרת שיקול דעת לבית המשפט, כשבכל מקרה יש לערוך איזון בין האינטרסים השונים המעורבים בסוגיה. במסגרת שיקול דעת זה ייבחנו, בין היתר, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שנגזרה; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהלותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות והשאלה האם הערעור מופנה כלפי ההרשעה עצמה או רק כלפי חומרת העונש (ר' הלכת שוורץ; ע"פ 5957/12 **אוהב נ' מדינת ישראל** (19.9.12)).

7. הלכת שוורץ הוחלה, בשינויים המחויבים, גם לעניין פסילת רישיון. נקבע כי הפגיעה הנגרמת לנאשם בעונש מסוג פסילת רישיון, קטנה בהשוואה לשלילת חירותו באמצעות עונש מאסר. לפיכך, בעונש מסוג זה, נוטה נקודת האיזון באופן משמעותי לכיוון ריצוי העונש באופן מיידי [ר' ע"פ 2946/06 **וייסמן נ' מדינת ישראל** (6.4.2006); בש"פ 5699/13 **בן לולו- קפלן נ' מדינת ישראל** (23.8.13)].

כן נקבע כי על בית המשפט לשקול את הנזקים הצפויים להיגרם למבקש כתוצאה מפסילת רישיונו, לעומת האינטרס המרכזי שבביצוע המיידי של גזר הדין, בדמות ההגנה על שלום הציבור מפני מי שקיימת כלפיו הסתברות גבוהה כי ימשיך לסכן את שלום הציבור במהלך תקופת עיכוב העונש (ר' ע"פ 2597/00 **וולקוביץ נ' מדינת ישראל** (29.3.05)).

8. ומן הכלל אל הפרט; באיזון הנערך בין האינטרס הציבורי לבין עניינה הפרטי של המבקשת, הכף נוטה לעבר הראשון בסוג זה של עבירות ובאופן המשליך במישרין על יתרת השיקולים הרלוונטיים לבקשה.

9. אשר לחומרת העבירה, המבקשת הורשעה בעבירה של נהיגה בשכרות, מהחמורות שבעבירות התעבורה. נסיבות ביצוע העבירה כוללות נהיגה בשעת לילה מאוחרת, תחת השפעת ריכוז אלכוהול חריג כפי שנמצא בבדיקה. נסיבות אלו מוסיפות ממד חומרה נוסף הנשקל לחובת המבקשת והן משליכות על המסוכנות הנשקפת מהמשך נהיגתה.

10. אשר לסיכויי הערעור, המבקשת מערערת גם על עצם הרשעתה והנושא יבחן במסגרת הדיון בערעור. עיינתי בנימוקי הודעת הערעור, יחד עם הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט קמא. בשלב זה ומבלי לקבע מסמרות בנושא,

התרשמתי כי סיכויי הערעור אינם גבוהים במידה כזו שתטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע עונש הפסילה. הערעור עוסק בעיקרו במהימנות בדיקת מכשיר "הינשוף", בזהות עובד הציבור שתעודתו הוגשה ובמשמעות הימנעות מסוימת מחקירה נגדית. עם זאת, אין מחלוקת כי המבקשת הודתה שאכן צרכה אלכוהול מוקדם יותר באותו ערב.

ערעורה של המבקשת צפוי להישמע בקרוב, העונש שנקבע הנו פסילת רישיון לפרק זמן בלתי מבוטל של 3 שנים ואין בריצוי הפסילה כעת כדי לייתר את שמיעת הערעור.

12. אשר לנזקים הנטענים שעלולים להיגרם למבקשת ככל שלא תתקבל בקשתה, לא הובהר די אם עבודתה כוללת שימוש ברכב בצוות ומכל מקום, התרשמתי כי גם בית המשפט קמא נתן את דעתו לנסיבות האישיות (ר' סעיף 6 לגזר הדין). משלא עומדת עוד למבקשת חזקת החפות, דחיתי את טענת הסנגור לפיה יגרם לה נזק בלתי הפיך ככל שתדחה הבקשה. עברה התעבורתי של המבקשת מלמד הן עליית מדרגה בבחינת חומרת העבירות על פני ציר הזמן והן כי נהיגה בטוחה אינה כנר לרגליה. גם מטעם זה, יש הצדק להעדיף את אינטרס הציבור הזכאי להגנה מפני מסוכנותה.

13. המבקשת הפנתה לאסמכתאות בהן התקבלו בקשות לעיכוב ביצוע עונש פסילה עד להכרעה בערעור, אך נסיבות המקרים שם שונות מנסיבות המקרה דנן. כך בבחינת עבר תעבורתי על פני וותק נהיגה בע"פ 9170/03 דורון רון נ' מ"י (4.11.03); תקופת פסילה קצרה וסוג העבירה בע"פ 2597/05 וולקוביץ' נ' מדינת ישראל (27.3.05) ועבר תעבורתי בתוספת להרשעה על בסיס ראיות נסיבתיות בב"ש 090072/07 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (29.5.07) עמ' 3 להחלטה).

14. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הנדרשים לעניין ובהם סיכויי הערעור, חומרת העבירה והנסיבות בהן בוצעה, עברה התעבורתי של המבקשת והנזקים שעלולים להיגרם לה - לא שוכנעתי כי קיימים נימוקים המצדיקים חריגה מההלכה הקובעת, כי:

"עיקרו של עונש פסילת רישיון נהיגה נעוץ באפקטיביות המיידית שלו, שנועדה להגן על הציבור - בין הנוסעים ברכב ובין הולכי רגל, מקום שאדם נמצא אחראי לעבירת תנועה רצינית. היענות לעיכוב ביצוע בעניין זה פירושה מתן היתר לאדם שהורשע בהתנהגות הסוטה מכללי תעבורה בסיסיים לחזור לנהוג בכביש, תוך סיכון הציבור..." (ר' ע"פ 4853/06 רן לוינסון נ' מדינת ישראל (22.6.06); ר' גם ע"פ 6341/04 אודליה הר אש נ' מדינת ישראל (10.8.04)).

15. לאור המקובץ, דחיתי את הבקשה לעיכוב עונש הפסילה שהושת על המבקשת.

לידיעת הצדדים.

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ו, 29 אוגוסט 2016, בהעדר

הצדדים.

עמוד 3

